

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นยุคของการเคลื่อนไปสู่สภาพที่สูงขึ้น ทุกคนได้รับประโยชน์ในยุคนี้ เหตุนี้เองจึงกล่าวกันว่า: มีคุณประโยชน์สำหรับทุกคนเนื่องจากการเคลื่อนไปสู่สภาพที่สูงขึ้นของลูก
- คำถาม:** เหตุใดบาบาถึงแสดงความยินดีอย่างมากมายกับลูกบราห์มินทุกคน?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: เป็นเพราะลูกๆ ของพ่อกลายเป็นเทพจากมนุษย์ เวลานี้ลูกเป็นอิสระจากโชตรวนของราวัน ลูกสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมและได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ พ่อไม่ได้ทำเช่นนั้น ดังนั้นบาบาจึงขอแสดงความยินดีกับลูกเป็นอย่างยิ่ง ลูกดวงวิญญาณคือว่าว เชือกของลูกทั้งหมดอยู่ในมือของพ่อ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์
- เพลง:** ในที่สุดวันเวลาที่เรารอคอยก็มาถึง....

โอมซานติ ใครบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะนี้ให้แก่ลูก? ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นเรื่องราวของความเป็นอมตะ เรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง หรือเรื่องราวของดวงตาที่สาม ทั้งสามสิ่งนี้มีความสำคัญ เวลานี้ลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าใครและใครกำลังเล่าเรื่องราวให้แก่ลูก? แม้กระทั่งผู้นี้ก็ยิ่งเคยไปชุมนุมทางจิตมากมาย ที่นั่นลูกจะเห็นแต่มนุษย์เท่านั้น พวกเขาพูดว่าชัชยาชชีคนนั้นคนนั้นกำลังถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนา ชีวานันดา กำลังถ่ายทอดเรื่องราว มีชุมนุมทางจิตมากมายในบาร์ต พวกเขามีชุมนุมทางจิตในทุกถนน แม้กระทั่งผู้หญิงก็เพียงแค่อธิษฐานสวดทางศาสนาขึ้นมาและมีชุมนุมทางจิต ดังนั้นที่นั่นลูกเห็นมนุษย์ ในขณะที่นี่เป็นประเด็นที่น่าอัศจรรย์ ใครอยู่ในสติปัญญาของลูก? ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า ลูกพูดว่าเวลานี้บาบาได้มาอยู่เบื้องหน้าลูกและบาบาที่ไม่มีตัวตนกำลังสอนลูก มนุษย์พูดว่า “แต่พระเจ้านั้นอยู่เหนือรูปและนาม!” พ่ออธิบายว่า: ไม่มีสิ่งใดอยู่เหนือรูปและนาม ลูกเข้าใจว่าไม่ใช่มนุษย์ที่มีตัวตนที่กำลังสอนลูกอยู่ที่นั่น ที่ใดก็ตามที่ลูกไปในโลก เป็นมนุษย์ที่มีตัวตนที่สอนลูก ที่นั่นพ่อสูงสุดผู้ที่เรียกว่าพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนพอนั่งและสอนลูกโดยผ่านผู้ที่มีตัวตน นี่คือนวัตกรรมโดยสิ้นเชิง ชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกเคยได้ยินพวกเขาพูดว่า “คนนี้เป็นบัณฑิตหรือกูรูนั้นๆ” พวกเขาเชื่อมากมาย บาร์ตใหญ่มาก ใครก็ตามที่สอนหรืออธิบายแก่ลูกนั้นเป็นมนุษย์ สาวกก็เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน มีมนุษย์หลายประเภท พวกเขาพูดถึงชื่อของร่างกายเสมอและพูดว่า “คนนั้นคนนั้นกำลังบอกเล่าสิ่งนี้” ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาเรียกร้องเรียกหาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ท่านมาและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกรู้ว่าทั้งโลกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ทุกอย่างจริง และเพียงพ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ทำให้โลกบริสุทธิ์อีกครั้ง ในบรรดาลูกทั้งหมดที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น ลูกบางคนก็อ่อนแอและบางคนก็เข้มแข็ง เป็นเพราะลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครึ่งวงจรแล้วเวลานี้ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในชาติเกิดนี้ ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณที่กำลังนั่งอยู่ในร่างกายของลูก เป็นดวงวิญญาณที่น่าสั่นสะท้านไป ดวงวิญญาณพูดผ่านอวัยวะของเขา: ฉันเป็นคนนั้นคนนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายว่าผู้ที่เคยเป็นของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ในบาร์ตจะมาในเวลานี้และกลายเป็นบราห์มินแล้วพวกเขาก็จะกลายเป็นเทพ มนุษย์มีนิสัยของการมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาเลื่อมใสที่จะอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เป็นดวงวิญญาณที่น่าเครื่องแต่งกายที่แตกต่างกันมาใช้และเล่นบทบาทของเขา เหล่านี้คืออวัยวะของเขา เวลานี้พ่อพูดกับลูกๆ ว่า: จงมานมานะบัพ! ไม่มีใครสามารถได้รับโชคแห่งอาณาจักรเพียงแคการศึกษาที่ตะ ลูกถูกทำให้เป็นตริกาลดาร์ชีในเวลานี้ มีความแตกต่างกันของกลางวันกับกลางคืน พ่ออธิบายว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก กฤษณะคือเจ้าชายของยุคทอง เทพแห่งสุริยวงศ์ไม่มีความรู้นี้ ความรู้จะหายไป ความรู้นี้เป็นไปเพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองไม่มีใครอยู่ในความตกต่ำ นั่นคือยุคทอง ในขณะที่เวลานี้คือยุคเหล็ก ในบาร์ตเริ่มแรกมี 8 ชาติเกิดในสุริยวงศ์ และจากนั้น 12 ชาติเกิดในจันทรวงศ์ ชาติเกิดเดียวนี้ของลูกนี้เป็นชาติเกิดที่ดีที่สุด ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติดาบราห์มา นี่คือนศาสนาบราห์มินที่สูงส่งที่สุด ศาสนาเทพไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นศาสนาที่สูงส่งที่สุด ศาสนาบราห์มินคือศาสนาที่สูงส่งที่สุดในศาสนาทั้งหมด เทพเพียงแค่อัสมัฟสกับรางวัลของพวกเขา ทุกวันนี้มีนักสังคมสงเคราะห์มากมาย งานของลูกคืองานรับใช้ทางจิต ของพวกเขาคืองานรับใช้ทางร่างกาย งานรับใช้ทางจิตนี้สามารถทำได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ก่อนหน้านั้นไม่มีนักสังคมสงเคราะห์เหล่า ราชาและราชินีเคยปกครอง ในยุคทองมีเทพ ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เมื่อลัทธิและนารายณ์ไปสู่หนทางแห่งบาปในยุคทองแดงและผู้คนก็สร้างวัดให้แก่พวกเขา ก่อนอื่นพวกเขาสร้างวัดให้แก่ชีวา ท่านคือผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน

ดังนั้นท่านจะต้องได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างแนบแน่น ชีพบาบาทำให้ดวงวิญญาณปราศจากกิเลส จากนั้นมีการกราบไหว้บูชาเทพ ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา บาบาได้บอกลูกว่า: จดจำความจริงต่อไป ลูกลงบันไดมาและเวลานี้ได้ตกลงมาถึงพื้นแล้ว เวลานี้คือสภาพของการเคลื่อนไปสู่สภาพที่สูงขึ้นของลูก มีคำกล่าวว่: มีคุณประโยชน์สำหรับทุกคนเนื่องจากสภาพของการเคลื่อนไปสู่สภาพที่สูงขึ้นของลูก เวลานี้พ่อได้นำสภาพของการเคลื่อนไปสู่สภาพที่สูงขึ้นสำหรับมนุษย์ทั่วทั้งโลก ผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์ เมื่อเป็นยุคทองหลังจากสภาพของการเคลื่อนไปสู่สภาพที่สูงขึ้นของลูก ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อหนึ่งทีและอธิบายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อถือกำเนิดในบาร์ตเท่านั้น มีการจดจำว่าชีพบาบาได้มา เวลานี้ท่านมาอีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่า: ไฟบูชาของความรู้ที่ไม่สูญสลายของอำนาจในการปกครองตนเองซึ่งมาลูกส่งเว่ย ไฟบูชาของลูกสร้างขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง มีอุปสรรคในเวลานั้น เวลานี้มีอุปสรรคเช่นกัน ผู้เป็นแม่ลูกทำร้ายร่างกาย พวกเขาบอกว่า: บาบาร่างกายกำลังถูกเปลือยผ้า! พวกเขาไม่ทิ้งเราไว้ตามลำพัง บาบาได้โปรดปกป้องพวกเราด้วย! พวกเขาได้แสดงว่าดุพีได้รับการปกป้องอย่างไร ลูกได้มาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิในมรดกสำหรับ 21 ชาติเกิดของลูก ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและชำระตนเองให้บริสุทธิ์ และแล้วด้วยการช้องแวงในกิเลสทุกสิ่งก็จบสิ้นและลูกก็ตกลงมาทันที เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแนบแน่น ผู้ที่กลายเป็นเช่นนี้ในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะให้คำมั่นสัญญาเพื่อความบริสุทธิ์ และบางคนสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ และบางคนก็ไม่บริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง อยู่อย่างบริสุทธิ์ และดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง รูปที่เป็นคู่ของวิษณุนั้นปกครองอาณาจักร อย่างไรก็ตามเครื่องประดับของหอยสังข์และกงจักรที่พวกเขาได้ให้ไว้แก่วิษณุไม่ได้เป็นของเทพ ลักขมีและนารายณ์ไม่มีเครื่องประดับเหล่านั้น วิษณุอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เขาไม่ต้องการความรู้ของวงจร มีเพียง“การเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง”ที่นั่น เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน มนุษย์ไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณแต่ละดวงคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณว่าเป็นดวงดาวที่เปล่งประกายที่อยู่ตรงกลางหน้าผาก ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาเหล่านี้ ไม่ว่าใครบางคนพยายามที่จะสร้างร่างกายไว้ในหีบแก้วมากแค่ไหนก็ตามเพื่อดูว่าดวงวิญญาณจากร่างได้อย่างไร ก็ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ยังพูดว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาวและไม่สามารถมองเห็นได้โดยปราศจากเทพนิมิต ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนมากมายก็มีนิมิต มีการเขียนไว้ว่าอรชุนมีนิมิตของแสงสว่างที่คงอยู่ตลอดไปในรีรันดร์ อรชุนร้องออกมาว่า เขาไม่สามารถทนได้ พ่ออธิบายว่า: ไม่มีสิ่งใดสว่างเท่าสิ่งนั้น เมื่อดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกาย ลูกไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาบาเข้ามาและพูดอย่างไร ดวงวิญญาณนั้นมาที่นั่นและพูด สิ่งนี้ทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ไม่มีเรื่องของความแข็งแกร่งของใครในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณไม่ได้จากร่างของเขาและไปที่อื่น; นั่นเป็นเพียงเรื่องของนิมิต นี่เป็นประเด็นที่นามหัสศรรย พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา พวกเขาปลุกเรียกดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยเชื่อเชื่อดวงวิญญาณที่ล่องลับไปให้มาแล้ว ก็ถามคำถามกับเขา เวลานี้ทุกสิ่งตามิประฐาน พ่อมาเพียงเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดถึง 84 ชาติเกิด ดังนั้นควรจะเข้าใจได้ว่าผู้ที่มาก่อนต้องใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน พวกเขาพูดถึงหลายแสนชาติเกิด เวลานี้พ่ออธิบายว่า: พ่อส่งลูกไปสวรรค์ ลูกไปและปกครองที่นั่น ลูกผู้คนของบาร์ตถูกส่งไปสวรรค์ ลูกได้รับการสอนราชาโยคะในยุคบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร แล้วพวกเขาได้เขียนในกิตะว่าท่านมาในทุกยุค เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกลงบันไดมาอย่างไรและลูกปีนขึ้นไปอย่างไร มีสภาพของการขึ้นและแล้วสภาพของการลง เวลานี้คือยุคบรรจบพบกันเป็นยุคของการเคลื่อนไปสู่สภาพที่สูงขึ้นสำหรับทุกคน เวลานี้ลูกกำลังปีนและขึ้นไปและจากนั้นลูกจะลงมาในสวรรค์เพื่อเล่นบทบาทของลูก ในยุคทองไม่มีศาสนาอื่นใด นั่นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส และจากนั้นเทพก็ตกไปสู่หนทางแห่งบาปและทุกคนก็เริ่มมีกิเลส ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น พ่ออธิบายว่า: โอผู้คนของบาร์ต ลูกเคยอยู่ในโลกที่ปราศจากกิเลสและเวลานี้เป็นโลกที่มีกิเลส เวลานี้มีศาสนามากมายนับไม่ถ้วน แต่ศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ เมื่อศาสนาไม่คงอยู่ต่อไปแล้วเท่านั้นที่จะมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งอย่างแนบแน่น พ่อพูดว่า: พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปโดยผ่านบราห์มา ท่านจะทำสิ่งนี้ที่นี้ใช่ไหม? ท่านจะไม่ทำสิ่งนี้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน มีการเขียนไว้ว่าการสร้างของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในั้นโดยผ่านบราห์มา เวลานี้ลูกไม่ถูกเรียกว่าบริสุทธิ์ ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์; สิ่งนี้ต้องใช้เวลา ไม่มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ใดว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร อันที่จริงคำยกย่องสรรเสริญเป็นของพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น เนื่องจากการลืมนพ่อลูกจึงกลายเป็นลูกกำพร้าและเฝ้าแต่รบบร่ำกัน ผู้คนถามว่า: ทุกคนจะสามารถรวมกันและเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร? พวกเขาทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน บาบามีประสบการณ์ ผู้นี้ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาทุกประเภท ท่านเคยมีกูรูจำนวนมากที่สุด พ่อพูดว่า: จงละทิ้งพวกเขาทั้งหมด! ลูกได้พบพ่อแล้ว ลูกเรียกท่านว่าผู้ประทานหลุดพ้นสำหรับทุกคน สัต ศรี อากาล (สัจจะ ผู้ที่สูงส่งที่สุดและผู้ที่เป็นอมตะ) ผู้คนอ่านสิ่งนี้อย่าง

มากแต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า: เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ต่อมาโลกที่บริสุทธิ์จะถูกสร้างขึ้น เพียงบาร์ตเท่านั้นที่ไม่สูญเสียเลย ไม่มีใครรู้ว่าบาร์ตไม่เคยถูกทำลายหรือการทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่เคยเกิดขึ้น พวกเขาแสดงให้เห็นว่ากษณะลอยมาบนใบโพธิ์ในมหาสมุทร ทารกไม่สามารถลอยมาบนใบโพธิ์ได้ พ่ออธิบายว่า: ลูกจะถือกำเนิดอย่างสบายมากผ่านครรภ์ มีการกล่าวกันว่าครรภ์ที่นั่นเป็นพระราชวัง ในขณะที่ครรภ์ที่นั่นกล่าวได้ว่าเป็นคุกหรือกรงขัง ในยุคทองครรภ์เป็นเหมือนพระราชวังและดวงวิญญาณมีนิมิตล่วงหน้าว่าเขาจะละร่างของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นั่นพวกเขาอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มนุษย์ไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกคือเจ้าสมุทร ลูกผู้เป็นแม่คือแม่น้ำและลูกพื้หนองเพศชายคือทะเลสาบแห่งความรู้ พวกเธอคือแม่น้ำแห่งความรู้และลูกคือทะเลสาบ ที่นั่นคือหนทางครอบครัวยุทธศาสตร์ของลูกเป็นอาศรมของหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ และเวลานี้เป็นหนทางของการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จดจำไว้เสมอว่าลูกคือดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! บาบาก็ออกคำสั่งแก่ลูก: อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกายใดๆ! ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของลูกจะถูกทำลาย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ และมาเดียจีบาฟ! ฝ่าแต่ลืมนี่สุสานนี้ พายุของมายามากมายจะมา ลูกต้องไม่หวาดกลัวพายุเหล่านั้น พายุมากมายจะมา อย่าได้ทำกรรมเช่นนั้นผ่านอวัยวะทางร่างกายของลูก เป็นเพียงเมื่อลูกลืมพ่อเท่านั้นที่พายุมา การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นเป็นของดินแดนแห่งความตาย การจาริกแสวงบุญนี้นำไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อพูดว่า: อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกายใดๆ! ลูกๆ ส่งโทรเลขมากมายสำหรับชีพแฉ่งตี พ่อพูดว่า: ลูกก็เช่นเดียวกัน! พ่อแสดงความยินดีกับลูกๆ ด้วยเช่นกัน อันที่จริงมีการแสดงความยินดีกับลูกๆ เพราะลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ แล้วผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมจะได้รับคะแนนมากกว่าและประกาศสิทธิ์ในสภาพที่สูง พ่อกำลังแสดงความยินดีกับลูก เพราะเวลานี้ลูกเป็นอิสระจากโซ่ตรวนของราวัน ทุกดวงวิญญาณเป็นเหมือนวาว เชือกของทุกคนอยู่ในมือของพ่อ ท่านจะพาทุกคนกลับไปกับท่าน ท่านคือผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน แต่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ

บัปเตดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม จดจำพ่อผู้เดียวและไม่จดจำผู้ที่มีร่างกายใดๆ มองแต่ไม่เห็นสิ่งใดก็ตามที่ลูกมองด้วยดวงตาของลูก

2. ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดังนั้นลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดในดินแดนแห่งความตาย ใส่ใจที่จะไม่กระทำการที่เป็นบาปใดๆด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้โลกและปลูกเรียกดวงวิญญาณมากมายด้วยสภาพของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของลูก

ยิ่งสภาพสุดท้ายของลูกเข้าใกล้คาร์มาที่มากขึ้นเรื่อยๆเท่าไร ลูกก็จะยิ่งรักที่จะอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือเสียงมากเท่านั้น ในสภาพนี้ลูกจะสัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสอยู่ตลอดเวลา แล้วในสภาพของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสนี้ลูกจะสามารถปลูกเรียกดวงวิญญาณอื่น ๆ อีกมากมายได้อย่างง่ายดาย สภาพที่มีพลังนี้เป็นสภาพของผู้ที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ในสภาพนี้ลูกจะสามารถทำให้ศาสนของบาบาไปถึงดวงวิญญาณที่กำลังนั่งอยู่ในที่ห่างไกลได้

คติพจน์: ด้วยการเก็บคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนไว้ในสำนึกของลูก จงมีความซื่อสัตย์ และซุมนุมจะเป็นหนึ่งเดียวกันในทิศทางเดียวกัน

*** โอม ขานติ ***